

„Isus Hristus juče je i danas onaj isti i za uvijek.“ (Jevr 13:8)

KRUŽNO PISMO

Maj 2010

Sasvim srdačno pozdravljam vas sve u ime našeg skupocjenog Isusa Hrista iz Riječi poMatiju 4:4:

„A On odgovori i reče: ‚Pisano je: ne živi čovjek o samom hljebu, no o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božijih.‘“ (5Moj 8:3)

U početku govorio je Bog: „Neka bude svijetlost!“, i bi svijetlost. I rastavi Bog svijetlost od tame. U početku je bila Riječ, ne interpretacija. „U početku bila je Riječ (jevr. dabar — govornik), ... U Njemu bješe život, i život bješe vidjelo ljudima ...“ (Jovan 1:1-5). Onaj stvarno vjerni čovjek ne živi samo zemaljski od hljeba nego duhovno od svake Riječi, koja dolazi iz usta Božjih. Bog netreba ni jednu Riječ povući natrag, svejedno, kada, gdje, kome, dali je u Starom ili u Novom Testamentu govorio. Ali od početka je bilo obadvoje: Svijetlost i tama, dan i noć, vjernost i nevjernost, poslušnost i neposlušnost, dobro i zlo – život i smrt. Tako će ostati do kraja.

U svakoj Božijoj Riječi nalazi se klica života, ali tek kada se kao sjeme u srce vjenika usije iznikne život iz njega (Marko 4:26-29). Prema Mat 13 sijao je sijač dobro sjeme i dok su ljudi spavali, došao je neprijatelj i posijao je svoje sjeme. Obadvoje, pšenica i korov će rasti do berbe. Sam Gospod je objasnio priču: „Koji sije dobro sjeme ono je Sin čovječji; A njiva je svijet; a dobro sjeme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla; a neprijatelj koji ga je posijao jeste đavao; a žetva je posljedak ovoga vijeka; a žeteoci su anđeli“ (podgl. 37-39). Poslije kako je sijač posijao Riječ (Marko 4:14, Luka 8:11) sije neprijatelj tumačenje iza njega. Jedna je istina, a drugo je laž i prijevara.

Prvo je nastupio Mojsije sa istinom Riječi, jer se je Bog opomenuo obećanja, koju je On dao Abrahamu (1Moj 15:13). Onda je nastupio Balam, da narod Božiji odvoji sa pravog puta. (4Moj 22-24).

Prvo je nastupio Hristos, obećani Prorok (5Moj 18:18; Dj.Ap 3:22-23; Dj.Ap 7:37-38); On je posijao Riječ. Onda je došao antihrist i lažni prorok (1Jovan 2:18; Otk 16:13); on je sijao tumačenje. I lažni hristosi, to znači lažni pomazanici čine to još uvijek. I čak imaju i čuda da dokažu, koja uzimaju kao svoju potvrdu (Mat 7:21-23), tako da i izabrani čak moraju paziti da ne budu prevareni (Mat 24:24).

Kao prvo su nastupili istiniti Apostoli, onda tako lažni (2Kor 11:13; Otk 2:2).

Prvo su pozvani Apostoli, od Gospoda proširili istinitu nauku (Dj.Ap

2:42;Ef 2:20), onda su uveli lažni Apostoli izvrnutu nauku (2Kor 11:1-13; 2Pet 2:1).

Prvo je nastupio brat Branham kao evangelista, onda mnogi samonazvani evangelisti — iscelenja, koji su slušaocima blagostanje evanđelja propovijedali i svi skupa njihove milione dolara blagostanja ogradili.

Šta se događja u našem vremenu? Šta se dešava sada prema spasilačkim planom Božjim? Ko je nastupio prvi snagom Božijeg poziva da vijest Riječi nosi u cijeli svijet? Ko je poslije po svom rasuđivanju nastupio i proširio tudje nauke, takozvane „naročita otkrivenja“, da povuče učenike za sobom?

Mat 24 i 25 su sa pogledom na zadnji period prije povratka Hristova, i za crkvu veoma važni. Prvo odgovara vjerni Gospod na glavna pitanja i opominje: „Čuvajte se da vas ko ne prevari.“ ON govori o ratovima, o potresima i o lažnim prorocima, ali onda dolazi On na to najbitnije da govori: „I propovjediće se ovo evanđelje o carstvu po svemu svijetu za svjedochanstvo svim narodima. I tada će doći pošljedak“ (Mat 24:14). To se nije dogodilo u doba Luthera ili Wesleya ili prije 100 godina. To se dešava sada i i mi to smijemo doživjeti: Puno evanđelje sa svim obećanjima će se svim narodima kroz zadnju poruku oglasiti. Jednome za svjedochanstvo, drugome poziv za izlazenje (2Kor 6:14-18). To je vječno važeće evanđelje (Otk 14:6), koje je bilo na početku. Svako Božije djete vjeruje i živi od svake Riječi i naročito je zahvalno za obećanja koja se ispunjavaju za naše vrijeme.

Onda govori Gospod dalje i opisuje događaje, koji će se do dolaska Sina čovječjeg i velike nevolje, da baš i do kraja desiti. I opet slijedi nešto sasvim važno: „Od smokve naučite se priči: kad se već njezine grane pomlade i ulistaju, znate da je blizu leto. Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vrata“ (Mat 24:32-33). Prema Osije 9:10 je Izrael stablo smokvino.

U Luki 21:24 govori naš Gospod unaprijed, što će se sa njima dogoditi: „... i pašće od oštrica mača, i odvest će se u ropstvo po svijem narodima; i Jeruzalem će gaziti neznabošci dok se ne izvrše vremena neznabožaca.“

Već onda postojalo je obećanje: „Doista ću te sabrati svega, Jakove, doista ću skupiti ostatak Izraeljev; postaviti ću ih zajedno kao ovce Vvorske, kao stado usred tora njihovog, bit će vreva od ljudstva“ (Mih 2:12).

„I nastavaćete u zemlji koju sam dao ocima vašim, i bit ćete mi narod i ja ću vam biti Bog“ (Ez 36:28).

„I Gospod će naslijediti Judu, svoj deo, u zemlji svetoj, i opet će izabrati Jeruzalem“ (Zah 2:12).

Gospod kaže svojim: „Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu carstvo Božije“ (Luk 21:31). Amen! Prikupljanje onih dvanaest plemenata Izraelovih po svim narodima nije samo jedan znak izmedju mnogih,

nego je to „taj znak“ za skor povratak Hristov.

U Mat 24:39-41 govori onda Gospod o uznesenju, ako dvoje budu na nji-vi, dvoje na mlinu i dvoje na jednom krevetu i jedno će se uzeti a drugi će se ostaviti. Postoji opomena: „Zato i vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite doći će Sin čovječji“ (podgl. 44).

„A kad one otidoše da kupe, dođe ženik, i gotove uđoše s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata“ (Mat 25:10).

U Mat 24:45 rekao je naš Gospod u parabol-govoru unaprijed, šta se sa poslužiteljima mora dogoditi, prije nego se podglavlje 25 ispuni i ženik dođe. On postavlja pitanje: „Ko je dakle taj vjerni i mudri sluga kojega je postavio gospodar njegov nad svojim domašnjima da im daje hranu na obrok?“ – ne za vladati iznad sluga, nego svi koji služu u crkvi, da donese Riječ kao sviježe jelo i da je s njima dijele. Od te Riječi živimo mi sada naročito. Stih 47 je takođe TAKO GOVORI GOSPOD: „Zaista vam kažem: postaviće ga nad svijem imanjem svojim.“ To je potpuna nadoknada i savršeni uvod u čitav savjet Božji.

Kroz biblijsku poruku o kraju vremena su se sve sakrivene tajne otkrile. Ona ne sadržava samo to, što svak pojedini, svaka žena, svaki čovjek i ukupno zajednica za svoju spremnost potrebuje, nego i to, šta za petrostručnu službu prema Ef 4 pripada. Tako može svaki sluga prema prakrišćanskoj mustri doprinijeti za pripremu tjela Hristova, „... dokle dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanje Sina Božijega, u čovjeka savršena, u mjeru rasta visine Hristove“ (Ef 4:11-16).

Ali samo onaj koji svaku Riječ Božju respektira – takođe za ovo vrijeme –, je stvarno vjeruje i tu uvrsti, gdje pripada, dobiće je otkrivenu. Samo tako je stvarni uvod u Božju vijest spasenja moguć. To se odnosi i na svu službenu braću. Najglavnije obećanje za zajednicu u našem vremenu glasi: „Evo, ja ću vam poslati Iliju proroka prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji; I on će obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k ocima njihovijem, da ne dođem i zatrem zemlju“ (Mal 4:5-6).

Dan Gospodnji je u Starom i u Novom Zavjetu veoma tačno opisan. Prorok Joel piše: „... sunce će se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji“ (Joel 2:31). Prije nego dan Gospodnji dođe kraju, prije nego se sunce u tamu i prije nego se mjesec pretvori u krv (Dj.Ap 2:20), ispunja se sada drugi dio obećanja iz Mal 4:5.

U Mat 17:11-13 i Mar 9:12-13 saopštio je naš Gospod, šta je sa obećanjem Ilije povezano. ON je potvrdio službu Jovana Krstitelja, koji je u duhu i sili Ilije nastupio, uputio ali i na onu buduću: „Ilija će doći najpre, i urediti sve“. Ne radi se dakle o nekoj domaćoj poruci, nego o Božjoj poruci-spasenja o potpunoj nadoknadi svega toga, šta je na početku bilo u zajednici i šta se je izgubilo. Sve se mora opet donijeti u pravo stanje: Braća u službi i čitava zajednica. Kroz službu Jovana Krstitelja su se srca otaca

koji su u starozavjetnoj vjeri živeli upravila na vjeru djece Novog Zavjeta, „i da pripravi Gospodu narod gotov“ (Luk 1:16-17). Kroz službu, koju je Bog br. Branhamu dao, će se srca istinite djece Božje, k vjeri apostolskih otaca vratiti natrag, da se Gospodu pripravi narod gotov.

Na 11. Juna 1933 godine dobio je br. Branham njegov poziv i slanje ispred mnogo svjedoka. Kad je on u rijeci Ohio još na nogama stajao i baš namjeravao bio da 17. osobu krsti, viknuo mu je iz nadprirodnoga svijetla koja je se bila iznad njega povila i koju su ca. 4000 ljudi vidjeli: „Kao što je Jovan Krstitelj prvom dolasku Hristovom unapred išao, tako ćeš ti biti sa jednom porukom poslat, koja će drugom dolasku Hristovom unapred da ide.“

Na večer na 7. maja 1946 došao je nebeski glasnik br. Branhamu kao Zahariji u Luki 1 i objasnio mu nebeski poziv u pojedinosti. I prema tome započeo je on njegovu jedinstvenu službu, koju je sam Bog hiljadustruko potvrdio.

Zaključno je primio br. Branham tu službu u direktnom odnosu koja za plan Božjega spasenja stoji, uputa, duhovno jelo, obećanu i otkrivenu Riječ smjestiti. Nikada mu se ali nije reklo, da on podjeli hranu. Niti, da će on umrijeti zatim da će uskrsnuti, da bi svoju službu svršio. Od svetog duha ponovo rodjena i sa svetim duhom ispunjena Božja djeca vjeruju samo, šta Pismo kaže. I kako je njemu 11. Juni 1933 godine sa neba dozvano ide poruka cijeloga vječnog savjeta Božijeg, koja je njemu bila povjerena, ispred drugog dolazka Hristovog – i to se sudara sa svjedočanstvom Svetog Pisma.

U Dj.Ap 3:21 je TAKO GOVORI GOSPOD i mora se prije ponovog dolaska ispuniti: „Kojega valja dakle nebo da primi do onog vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima svijju svetijeh proroka svojijeh od postanja svijeta“. Kroz poruku brata Branhama nama je se iz milosti sve nadoknadilo, šta je sabor Hrista bio izgubio. Otkrivena Riječ je do kraja zemajskog prodrila.

Kako je u Amosu 8:11 objavljeno, poslao je Bog jednu duhovnu glad, da se Riječi Božije mogu čuti, i tako putuju ljudi tisuće kilometara, da mogu bogomolje doživjeti, u kojima se otkrivena i obećana Riječ, koja se sada ispunjava, objavljuje. To je svježa Mana, koju je Gospod obećao onima koji su pobjedili (Otk 2:17).

Sada čekamo mi na nadprirodno djelovanje Svetog Duha kao na Duhove i da sam Bog peterostruku službu svih duhovnih darova, svih duhovnih rodova, svih kreposti u zajednici nadoknadi – jer kraj mora biti isti kao i početak. ON je to obećao, On će kroz jedno ogromno djelovanje duha, da sam to učini.

Bog je svojeg slugu i proroka 24. Decembra 1965 godine pozvao k sebi. Ja kažem ovo iz slijedeće namjere, da bi stime sada svi morali da učine i

napune punu, mjeru grijeha, i svi koji su za to predviđeni, da svaku Riječ vjeruju, da se od srca raduju:

Br. Branham je meni 11. Juna 1958 godine u Dalas, Texasu, kao Prorok pred svjedocima rekao: „Brate Frank, ti ćeš se sa ovom porukom vratiti u Njemačku natrag ...“

Brat. Branham je meni 3. Decembra 1962 godine kao prorok pred istim svjedocima rekao: „... čekaj sa podjelom jela, dok si dobio ostatak jela ...“

U uveče 11. Aprila 1966, dan sahrane Br. Branhama, govorio je Duh meni kao što je se u Dj.Ap 8:29 o Filipu izvjestilo: „Sada je došlo tvoje vrijeme, da podjeliš jelo i da ideš od grada do grada, da Božiju Riječ objaviš.“ Ja sam od prvog dana nebeski poziv izvršio, i mogu sa Pavlom reći: „Ali dobivši pomoć Božju stojim do samog ovoga dana, i svjedočim i malom i velikom, ne kazujući ništa osim što proroci kazaše da će biti i Mojsije“ (Dj.Ap 26:22).

I to je TAKO GOVORI GOSPOD, koji me je sa zapovjednim glasom prizvao: „Moj slugo, Ja sam te prema Mat 24:45-47 odredio, da podjeliš hranu!“ – To je isto tako istina kao Jovan 3:16. Ove doživljaje ja ih nisam nekada izmislio, oni su svima od šestdesetih i sedamdesetih iz okružnih pi-sama poznati.

Ja imam nalog, kojega je meni vječno vjerni Gospod 2. Aprila 1962 godine pred izlazak sunca dao, u prošle 44 godine od smrti br. Branhama sam u preko 140 država obišao. Kao što je Josip u Starom Zavjetu žitnice sa naravnom hranom napunio, imao sam i ja tačno sedam godina vremena, dakle od 1958 g. do kraja 1965 da žitnicu sa duhovnom hranom punim (Mal 3:6-10), i smijem još uvijek djeliti. Svaku propovjed koju je brat. Branham održao, bila mi je direktno dostavljena. Br. Branham me je lično Leu Mercieru poslao, koji je bio nadležan za snimke, da se one meni dostave. Dakle nije se ista duhovna hrana samo u Jeffersonvillu usk-ladištila, nego po reči Gospodnjoj i ovdje. Mi ne živimo iz prošlosti 1940 tih, 1950 tih, 1960 tih god. Mi i ne ukrašavamo grob proroka. Mi živimo u Božjoj prisutnosti u svakoj Riječi i primili smo priključak na Božje zadnje djelovanje iz milosti.

Nikada nije iz jednog istinitog proroka postao lažni, nikada iz istine laž, još nikada iz jednog istinitog i mudrog sluga, zli sluga. Kod Boga je sve uređeno. Svijetlost i tama rastavljena, istina i laž, jedna od druge razdvo-jena. Svako sjeme klije po svojim vrstama i „po rodovima njihovijem poz-naćete ih.“ Ko je rođen od Boga vjeruje svaku Riječ, svako obećanje; i svi koji idu na susret Ženiku kao mudre djevojke, i ne oprljaju se ne-biblijskim naukama – oni su ti u krvi jangnjeta oprani, u Riječi istine osvećena nevjesta i oni će biti kroz Svetog Duha zapečaćeni za dan tjeles-nog izbavljenja.

U božijoj revnosti

“...Jer revnujem za vas Božijom revnosti, jer vas obrekoh mužu jednome, da djevojku čistu izvedem pred Hrista. Ali se bojim da kako kao što zmija Jevu prevari lukavstvom svojijem tako i razumi vaši da se ne odvrte od prostote koja je u Hristu“ (2Kor 11:2-3).

To je isto bila glavna molba brata. Branhama, koji je u bjele haljine obučenno mnoštvo spašenika vidio u raj. Ja smijem sada reći, to je sada, gdje smo mi dolasku nebeskog ženika još puno bliže došli, isto je moje nastojanje naročito od kada sam u Januaru 1981 g. bio iz tjela uzet i sa velikim, u bjelo obučenim mnoštvem – svi su bili mladi – u uznesenju bio uzdignut.

Pavle se bojao, da bi sotona, koji se prilagođava na svaku situaciju, lukavo kao zmijac sa smrtnim otrovom došao kao anđeo svijetlosti i sabora vjernika mogao da prevari. Ova briga je bila opravdana, jer sotona je se prikazao, za vrijeme Jova već na saboru sinova Božijih na nebu (Jov1:6). Da, za čuditi se, on je došao direktno na idući sabor anđela (Job 2:4). Iza prve posjete uništio je sve to, što je Jov pasjedovao; iza druge posjete napao je sotona Jova samog. Svejedno, kako, gdje i kroz što – uvijek ostaju ruševine, kad se sotona u jednom saboru čuje i vidi.

Prevara Jeve je se dogodio kroz izvrtanje jedne Riječi, koju je Gospod, naš Bog, Adamu bio govorio. Sotona je počeo sa rečenicom: „Je li istina da je Bog kazao ...?“ Šta je Bog bio govorio, povlačeno je od njega k sumnji, da se njegova laž učini vjerovatnom. Onaj stari zmijac je mogao Jevi čak i kazati: „Jesi li to čula? Dali si bila prisutna? Je li znaš, da li je to istina?“ Za vrijeme Mojsijeva mogao je Koreju kazati: „Jesi li ti bio prisutan, kad se je Mojsije prizvao? Dali si ti bio s njim na brdu, kad je Bog s njim govorio?“ On je mogao preziračima iz vremena apostola kazati: „Jeste li vi bili prisutni, kad je Pavle bio pozvan? Dali ste vi čuli glas s neba?“

Sumljenicima iz našeg vremena mogao je on kazati: „Jeste li vi bili prisutni, kad je se u Junu 1933 g. svijetlost spustila na dole? Jeste li čuli, šta je anđeo Gospodnji bratu. Branhamu 7. maja 1946 bio kazao?“ Još uvijek sije sotona kao kod Jeve sumnju, i to, u čemu on reče: „Dali je stvarno Gospod k njemu govorio? Dali si ti u 2. Aprilu bio prisutan? Dali si ti to čuo? Dali si bio 3. Decembra prisutan? Je li istina da je stvarno Prorok to kazao? Dali si to čuo? Dali si u Julu 1976 g. bio prisutan, kada je Gospod zapovjedio, da Njemu susedsku parcelu posveti i da na njoj gradi, ili u Septembru 1976, kada se je radilo o hrani, ili kada je Gospod u Marselju-kazao: „Moj slugo, ustani i čitaj iz 2. Timoteja 4 ...!“ , kad se je radilo o sedam gromova, i svakoga druga puta?“ Sotona prevarava svaki put na isti

način, stavlja, šta je Bog kazao, u pitanje i privodi tako ljude u njegov uticaj.

Bratu Branhamu je se izričito reklo: „Ako ti uspiješ, da tebi ljudi vjeruju ...“ Neprijatelj sije uvijek sumnju prema tome, šta je Bog rekao i zapovjedio. Nevjeri slijedi ogriješenje, i prekoračenje linie. Šta preostaje je neprijateljstvo između dva sjemena, kao što se je već u vrtu Edenu desilo. Jedni vjeruju Bogu i držu se toga, šta je On kazao, kod drugih dobiva sumnja prevlast, oni se ogriješe na Božijem zvanju i na Svetom Duhu koji upuću u svu istinu. Ostaje dakle pri tome, šta je Gospod kazao: „Zaista, zaista vam kažem: Koji prima onog koga pošljem mene prima; a ko prima mene prima Onog koji me posla“ (Ivan 13:20).

Da se na početku nije dogodio grijeh u Edenskom vrtu, onda se nebi plan spašenja, kojega je Bog od vijeka naumio, ispunio. Da se u Maju 1979 g. ovdje u zajednici, iz koje se direktna zapovijed izvodi, ne bi dogodila ova strašna prevara, ne bi niko bio na takve pomisli došao, da se mora Božiji red opet popraviti. Sotona je prevarač čitavog Vasionog svijeta, ali vezano za uskrснуće muškog sina naziva se „opadač braće“ i bi zbačen (Otk 12:10). Mi se moramo pričuvamo, da ne bi upali pod uticaj opadača braće, nego da se i na ovaj pogled postavimo na stranu Božiju i Njegove Riječi i da sa Pavlom uzviknemo: „Ko će optužiti izbrane Božije?“ (Rim 8:33). To pokušava sotona i svi oni koji ispod njegova uticaja stoje.

On se postavlja sada ispred sabora, da spriječi rođenje muškog sina. Ali je Bog najglavniju dužnost, naime izvod i pripremu sabora nevjeste, sa službom proroka povezao. Sada će se u saboru sve vratiti u prvobitno stanje. Sada će biti očigledno, ko govori samo o poruki ili ko se postavlja pod svaku Riječ Božiju, nalazi se u volji Božijoj i ko u svakoj Riječi stvarno živi. Nepotrebne su sve diskusije. Bog će kao kod Jova (gl. 42) sve dvojeduplo nadoknaditi. Kao što u Jak 5:7-11 povezano sa povratkom Hrista napisano stoji, će rana i pozna kiša pasti, i onda će se ispuniti što je u Joe-lu 2:23-24 obećano: „I vi, sinovi sionski, radujte se i veselite se u Gospodu Bogu svojem, jer će vam dati dažd na vrijeme, i spustiće vam dažd rani i pozni na vrijeme. I gumna će se napuniti žita, a kace će se preljevati vinom i uljem.“ Značajno je, da je br. Branham 1955 g. u Zurichu kao i u Karlsruhu o toj temi govorio.

Ko sada ne može, kao što je brat. Branham naglasio, iz čistog srca kazati, kao što je Gospod, naš spasitelj, kazao: „Jelo je moje da izvršim volju Onoga koji me je poslao, i da svršim njegov posao“ (Jovan 4:34), taj nije još razumio, o čemu se stvarno radi. Nije dovoljno, o poruki o vjesniku, o hrani, o otkrivenoj Riječi govoriti. Sada, gdje je trpeza Gospodnja na očigled naših neprijatelja, koji nam se rugaju, tako bogato postavljena kao još nikada, moramo mi silom duhovnog jela i volju Božiju učinimo, da može On Svoje djelo dovršiti. Ko ima uši da čuje neka čuje, šta govori Duh

crkvama. Svako mora da iz čistog srca kaže: „Ne moja, nego Tvoja volja neka bude!” Savršena volja nebeskog Ženika dogodiće se sada u Njegovoj nevjesti i Hristu će se čista djevojka izvesti. Amen.

„... a sad vas primiri u tijelu mesa njegova smrću njegovom, da vas svete i bez mane i bez krivice izvede preda se” (Kol 1.22).

Kao u doba Sodoma i Gomore

K mnogim predskazivanjima o zadnjem vremenu pred dolaskom Hrista pripada isto perverzno stanje nešeg vremena. To je bilo u svakom dobu, ali ne u takvoj mjeri kao sada. U vremenu Abrahama, kad je on dobio obećanje da će mu se uskoro roditi Izak posjetio je Gospod sam Abrahama u pratnji od dva anđela, koja su bila u muškom obliku (1Mo 18). Gospod je ostao kod Abrahama, ona dva anđela su otišla dalje u Sodom. Kada su navečer tamo stigli, prihvatio ih je Lot u svoju kuću. Tu je se desilo nešto stršno: Homoseksulani muškarci sakupili su se bili ispred Lotove kuće i zahtevali su od njega, da ljude preda. Spašenje Lota i njegove porodice prije nego što je Sodom i cijela okolina pogubljena bila, nama je to svima poznato i može su u 1Mo 19 pročitati.

U naše vreme postoji homo-partnerstvo pa sve i do vlade nagore, govori se otvoreno o „homo-braku”, čak i o blagoslovu istopolnih parova. Kakav je to taj brak? Bog je Adamu jednu pomoćnicu – Jevu, stvorio, ali ne jednog pomoćnika. To mora na tome da ostane: „Radajte se i množite se ...!”

Ni jedan jedini Božiji čovjek nije bio homoseksualac – ni jedan Adam, ni jedan Abraham, ni jedan David, ni jedan Salomon, ni jedan Petar, ni jedan Pavao.

Zato što je Bog u Njegovom stvoriteljstvu htio imati red, u braku, u porodici, u njegovoj crkvi, dao je svom narodu propise. Za više prekršaja odredio je On zakonodavstvo čak i smrtnu kaznu. Tri od njih su preljuba, homoseksualni odnos i ophodjenje sa životinjama: „A čovjek koji učini preljubu s tuđom ženom, što je učinio preljubu sa ženom bližnjega svojega, da se pogubi i preljubočinac i preljubočnica” (3Mo 20:10).

„Ko bi muškarca obležao kao ženu, učiniše gadnu stvar obojica; da se pogube; krv njihova na njih” (podgl. 13).

„Ko bi obležao živinče, da se pogubi; ubijte i živinče. I ako bi žena legla pod živinče, ubij i ženu i živinče, neka poginu, krv njihova na njih” (podgl. 15-16).

Ispod onih deset u 1Kor 6:9-10 nabrojanih prekršaja koja isključuju iz Božijeg carstva, navedeni se isto i moželožnici. U prošlim tjednima i mjesecima bila je samo jedna ovlađujuća tema u medijama. Slučajevi, i zlo upotrebe naročito u katoličkoj crkvi. Prema internacionalnom izlaganju

ima više država u kojima žrtve često tek nakon mnogo godina, se usudjuju, to što im se je načinilo da izgovaraju. Počelo je sa tim, što je izašlo na vidjelo u Kaliforniji, i tu je katolička crkva preko dva miliona dolara za oštetu iz vremena od 1952-2002 g., za žrtve isplatila.

Uvod celibata za čitavo svećenstvo 1139 g. je bilo prema tome, šta je Pavle u 1Tim 4:1-3 pisao, jedna demonska odluka: „... slušajući lažne duhove i nauke đavolske, ... koji zabranjuju ženiti se, i zapovjedaju uzdržavati se od jela ...” Protiv mišljenja dostojanstvenih katoličkih vodja je katolički profesor teologije Hans Kueng bio uvjeren od toga, da je celibat kriv tim presezanjima.

Nema niti i jednog brata u Hristu, koji je homoseksualac, koji se na djeći ogriješi, koji ženu od drugaga uzima i sa njom preljubu čini niti da se čak ophodi sa životinjama. Kao što je se događalo u nevjernom odnosu na muškarca ili ženu, jer to sada sigurno više ne pogađa.

Razmjer stvari u nevjernom svijetu je nesumljiv znak, da je povratak Hristov blizu.

U Rim 1:18-32 je Pavle, Božiji čovjek, jasne riječi o ovoj temi govorio i sa time je iz biblijskog pogleda sve rečeno: „Jer se otkriva gnjev Božji s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi ...

Zato ih predade Bog u željama njihovih srca u nečistotu, da se pogane tjelesa njihova među njima samima ... Zato ih predade Bog u sramne slasti; jer njihove žene pretvoriše putno upotrebljavanje u besputno. Tako i ljudi ostavivši putno upotrebljavanje ženskog roda, raspališe se željom svojom jedan na drugog, i ljudi s ljudima su činili sram, i platu koja trebaše za prevaru njihovu primahu na sebi ... A neki pravdu Božju poznavši da koji to čine zaslužuju smrt, ne samo to čine, nego pristaju na to i onima koji čine.”

Današnje stanje, koje je u doba Noja i u doba Sodome bilo, nećemo mi promijeniti; isto tako će ratovi i zemljotresi narasti sve do velikog zemljotresa na Sv. Andrije pukotini u Kaliforniji, šta je brat. Branham unaprijed predkazao Isto i provala vulkana na Islandu sa strašnim posljedicama, naročito nam vazdušni promet, pokazuje, šta se od jednog dana može na drugi dan dogoditi. To sve je Gospod za ovo vrijeme unaprijed predkazao. Mi smijemo pri tome, vrijeme i časove prepoznati, naše spasenije sa strahom i drktanjem graditi i podignuti glave svoje, jer se, približuje izbavljenje vaše.

Vjeroispovijed

Bog Gospod je dao Njegovom narodu Izraelu i Njegovoj novo zavjetnoj crkvi na naputu, šta imaju da vjeruju i šta imaju da urade. U 5Moj 6:3-9 stoji napisano:

„Čuj dakle, Izraelu, i gledaj da tako činiš, da bi ti dobro bilo i da biste se umnožili veoma u zemlji u kojoj teče mlijeko i med, kao što ti je rekao Gospod Bog otaca tvojih. Čuj, Izraelu: Gospod je, naš Bog jedini Gospod. Zato ljubi Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega i iz sve duše svoje i iz sve snage svoje. I neka ove riječi koje ti ja zapovjedam danas budu u srcu tvom. I često ih napominji sinovima svojim, i govori o njima kad sjediš u kući svojoj i kad ideš putem, kad ležeš i kad ustajes. I veži ih sebi na ruku za znak, i neka ti budu kao počeonik među očima. I napiši ih na dovratnicima od kuće svoje i na vratima svojim.”

Ovu vjeroispovijed nalazimo mi u 5Moj 11 od stiha 18 još jednom potvrđeno.

U hebrejskom tekstu vjeroispovijedi se zadnje slovo prve riječi i zadnje slovo zadnje riječi u jednoj rečenici piše velikim slovom. Da se ne samo izgovori, nego mora da se svijesno i sa poštovanjem, jasno naglasi. Do današnjeg dana mole se Jevreji „Shmah Izrael“ sa tim naglaskom.

Izrael je morao da promatra i poslušna, šta je Gospod kazao, i da bi stime u zemlji, koju je Bog bio obećao ocevima njihovim, dobro bilo i bili blagosavljeni.

Onda je slijedilo naglašenje – i Izrael je morao dobro da čuje – da je Bog Gospod JEDINI, slijedi od zapovijedi, Boga svojega iz svega srca, i iz sve duše i iz sve snage svoje voljeti. Da Riječ Božija ostane u srcu Njegovog naroda. Da nauče svoju djecu i unučad, doma i na putu, kad i legnu i kad ustaju.

«I veži ih sebi na ruku za znak, i neka ti budu kao počeonik među očima ...» Bog je Gospod bio zapovijedio: „I neka ti bude kao znak na ruci tvojoj i kao spomen pred očima tvojim da ti zakon Gospodnji bude u ustima; jer te je rukom krepkom izveo Gospod iz Misira” (2Mo 13:9).

„Nego složite ove riječi moje u svoje srce i u dušu svoju, i vežite ih za znak sebi na ruku, i neka vam budu kao počeonik među očima vašim” (5Moj 11:18).

Ko u Jeruzalemu u molitvene prostorije na zidu plača ide, taj vidi doslovno, kako muškarci vjeruispovijedi na ruci i na čelu nose vezanu sa kožnim remenom. Svaka kuća čak svaki hotel u Izraelu ima „mesusu” sa tekstom vjeraispovijedi iz 5Moj 6:3-9 u visini očiju na desnoj strani ulaznih vrata pričvršćenu.

Vjeraispovijed je i bio žig, znak prepoznavanje Njegovog naroda Izraela.

Sada k Novom Testamentu: U Marku 12:29-30 odgovorio je Isus na pitanje o prvoj zapovijedi: „Čuj Izraelu, Gospod je Bog naš Gospod JEDINI; i ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem i svom dušom svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom!” Ovaj je književnik potvrdio: „Dobro, učitelju! Pravo si kazao da je JEDAN Bog, i nema drugog osim njega.”

Bog ne postoji u trojici, On nije od jedne osobe u tri večne osobe postao. Ni u vječnosti ni u Starom i ni u Novom Testamentu je riječ o trojstvu. JEDAN Bog je ostao JEDAN Bog, On se je otkrio, da ostvari Svoj plan, kao Otac na nebu, i u Njegovoga jedinorodnoga Sina na zemlji, u saboru kroz Svetog Duha: Bog iznad nas, Bog s nama, Bog u nama.

„... jer je JEDAN Bog koji će opravdati obrezanje iz vjere i neobrezanje vjerom“ (Rim 3:30).

„Ali posrednik nije jednog; a Bog je JEDAN“ (Gal 3:20).

„A Caru vječnome, Neraspadljivome, koji se ne vidi, JEDINOME premdrome Bogu čast i slava va vijek vijeka. Amin“ (1Tim 1:17).

Neka i mi jedinoga Boga od cijele duše i cijelog srca sa našom cijelom snagom volimo, i bližnjega svojega kao samoga sebe (Mk 12:31).

Ali u novo zavjetnoj crkvi već se odavno uvukao neprijatelj i zavaravao. Sve ide jedno pokraj drugog: istiniti vjenici, koji ostaju u istinitoj vjeri ispovijedanja Isusa Hrista i apostola, isto i oni, koji pripadaju odmetnutom kršćanstvu. Vjeraisповједи – ta jedna od Jeruzalema, ta druga od Niceje – isključuju se između sebe.

Ta u Svetom Pismu osvjedočena vjernaisповјed ostaje u Starom i u Novom Testamentu ista. To je za svu istinitu Božiju djecu jedino važeća ispovijed za vjeru, nauku, krštenje i večeru. Da, za svaku biblijsku temu postoji jedan pravilni odgovor, i on se ne piše ni u jednome Katekizmu, samo u Bibliji.

Svaka kršćanska crkva i vjero zajednica ima svoju ispovijed, šta vjeruje i uči. Ali se svi drže uvjetne obaveze nicejsko-kalcedonsku ispovjed. U Otkrivenju čitamo o religioznom „žigu“, kojega, ću da svi prihvate pod prisiljavanjem. Konačno će se u zadnjem ujedinjenju u Rimu moćna riječ reći, i ko se ispod toga ne pokloni, mora da računa u mučeničkoj smrti. Kod žiga – tog znaka, zadnje svijetsko obuhvatne moći – biće pritisak izvršen.

Uvjerljivo upozorenje glasi:

„Ko se god pokloni zvjeri i ikoni njezinoj, i primi žig na čelo svoje ili na svoju ruku, i on će piti od vina gnjeva Božjega, koje je nepomešano utočeno u času gnjeva njegova ...“ (Otk 14:9-10).

Zadnje stanje je, da su 350 protestantnih crkava i ujedinjenja u Svjetskom Crkvenom Vijeću. I Vatikan je jasno i glasno objasnio, da su sve protestantske crkve samo kršćanske zajednice; da je jedina crkva Hristova katolička crkva, sa kojom i u kojoj svi dobijaju spas Božiji. Puni spas Božji nije ni u jednoj crkvi, on je samo u Isusu Hristu i mora se od svakoga lično prihvatiti i doživjeti! Dakle, ne preostaje kćeri-crkvama, koje puni spas u Isusu Hristu nisu doživjele, ništa drugo nega da se vrate u skut matere-crkve (Otk 17).

Svi se pozivaju na Riječi u Jovanu 17:21: „... da svi jedno budu ...“ i niko

ne čita u povezanosti, kako stvarno stoji napisano i šta to znači: „Ja u njima i ti u meni: da budu sasvim u jedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao“ (Podgl. 23) – Bog u Hristu (2Kor 5:19) je Hristos u vama (Kol 1:27).

Nemože se dovoljno ponoviti, da u prvim stoljećima nije bilo ni papa ni kardinala ni organizirane crkve. Isto i ako je bilo preko 100 raznih vjernih pravaca, postojao je ipak uvijek sabor Isusa Hrista, koja nije bila organizacija, nego onaj od Duha Božijeg ovladani organizam, koje je bilo malo stado.

Tek postepeno nastale su u Rimskom Carstvu kršćanske nacionalne crkve, koptičke, kaldiške, sirske, egipatske, pravoslavne i rimsko-katoličke. Ali sve ove crkve su bile narodne i državne, ne spašeni sabor Isusa Hrista.

Od Koncila u Nicei, 325 nakon Kr. i Kalcedona, 381 nakon Kr. postoji ta jednostavna, trojstvena, nicejsko-kalcedonska vjeraisповјed u kojoj su pojedine poučke nosački stupovi. Isto sve crkve i nezavisne crkve, koje su poslije reformacije izišle, su to preuzele. I ta ispovјed, da Bog u tri vječnim osobama postoji, da se „apostolski“ naziva, ali apostolski nije, prisilit ću se svi u Kršćanstvu, koji to do tada nisu bili preuzeli.

Kao što je Bog od Njegova naroda Izraela tražio, da vjeruisповјedi na ruci i čelu nose, tako će Antihrist od svakoga tražiti, da oni njegovu vjeruisповјed na čelu i ruci nose: Čelo zanči u biblijskom simboličkom jeziku, to poprimiti; ruka znači, to poslušati i prema tome raditi.

„I učini sve, male i velike, bogate i siromašne, slobodnjake i robove, te im dade žig na desnoj ruci njihovoj ili na čelima njihovima. Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zvjeri, ili broj imena njegovog. Ovdje je mudrost. Ko ima um neka izračuna broj zvjeri: jer je broj čovjekov i broj čovjekov šest stotina i sezdeset i šest“ (Otk 13:16-18).

Mi ovdje ne ulazimo dalje u tu tematiku, davamo ali na stranici 14 izvod iz jednog interesantnog artikla od Ludwiga Schneidera, jednog Svjetsko poznatog Izraelskog žurnaliste iz Jeruzalema, koji je mislio o broju 666.

„... do na kraj svijeta“ (DjAp 1:8)

Na sastanku prvog vikenda u Aprilu bilo je braće i sestara iz četrnaest evropskih država prisutno, da čak iz Azije i Afrike u Misijonarskom Centru u Krefeldu, da dobiju svježe jelo iz Riječ Božije.

Bilo je od prilike 900 vjernika skupljeno, u online priključeno preko 600 vjernika u 49 država. Tako su ljudi od jednog kraja svijeta do drugog mogli pratiti objavu, koja je se prevela na dvanaest jezika. Da, zadnja vijest će biti svim narodima i nacijama objavljena. Danas mi već ispred naših očiju vidimo Pismo ispunjeno.

Brat Branham je se radovao tome u Februaru 1965 g. da se je mogao telefonski prenos omogućiti i da su ljudi u cijeloj državi njegov propovijed mogli čuti. Šta bi danas s pogledom na tehničke mogućnosti rekao? On bih se također od srca radovao.

Šta mi sada smijemo doživjeti, to je jedinstveno i veličanstveno. Sam Bog se je za to brinuo, da Njegova Biblijska vijest na puno jezika i sa pomoći moderne tehnike u najdalji ugao zemaljski dosegne. Njemu samome pripada za to čast i pohvalnost.

Od prvih vikenda se šalje redovito 4986 DVDa, 618 CDa, 1942 audio - i 180 video-kaseta na 12 jezika. Svima vama, što vi ovo djelo podržavate, koje se izvršava u direktnom nalogu Gospoda, sa molitvama i darovima, kažem ja od srca hvala.

Misijonarenje

Uvijek i uvijek izražavaju braća, koliko su im vrijedne i blagoslovljene štampane brošure, propovijedi, i kružna pisma od brata Branhama koja im se šalju. Ipak je lična obavijest isto tako i danas važna, kao i u to doba, kada je uskrsnuti Gospod slao Njegove Apostole i govorio: „Idite u cijeli svijet i propovjedite evanđelje cijelog stvoriteljstva!“

Plod od toga, šta je Bog u mnogim zemljama učinio, naročito šta je se dogodilo od prve posjete 1972 g. u Pakistanu, mogao sam u sastancima od 12.-22. Februara 2010 tu vidjeti.

Iako su bili sastanci djelomično blizu granice Afganistana i Irana, i radi teror-opasnosti su ih stražari policije čuvali, bilo je na devet sastanaka u šest gradova ukupno od prilike četiri tisuće ljudi prisutno. Riječ Gospodnja je izišla sa velikom punomoći i bila je od izabраниh sa radosti primljena, tako da možemo o jednom neobičnom misionarskom putovanju govoriti.

Iza onih teških potresa na Haitiju i u Čileu smijemo na krasni način čuti, Bog nije govorio prazne riječi, nego da On drži što je obećao: U obad-vije države su naša Braća ostala sačuvana. Na Haitiju sam se ja o tome mogao sam uvjeriti prilikom mog putovanja u Martu 2010. Dok sam putovao od Aerodroma Port au Prince do zgrade sastanka vidio sam mnogo srušenih zgrada, a zgrada Crkve je ostala čitava. Primjetio sam, kako su ljudi dobro bili obučeni i u kakvom dobrom raspoloženju su se oni nalazili, koji su bili u zgradi i ispred nje.

Propovijednik je potvrdio: „Mi nismo malodušni nego ohrabljani, jer je blizu naše spašenje. Na zgradi sastanka nije bila niti jedna pukotina, dok je sve okolo bilo srušeno.“

Sastanak od Nedjelje 14. Marta 2010 u Port au Prince će ući u Božiju spasilačku istoriju. Ljudi su bili otvoreni za Riječ i sporne tačke nauke su

se mogle od strane Pisma osvijetliti. Bog je stvarno darovao milost i On je ovo putovanje više nego se može moliti i razumljeti blagoslovio.

Naša braća su sa zahvalom i radosti prihvatili darove koje smo im donijeli. Isto i ja se želim od srca svima onima zahvaliti, koji su pokazali učešća u sudbini naše haitiske braće i sestara. Vijerni Gospod će vam mnogo nadoknaditi.

Po nalogu Božijeg djelovanja.

Bt. Frank

Fotografija iz Islamabada, Pakistan, od 20. Februara 2010

Dio pogleda iz Port au Princa, Haiti, od 14. Marta 2010

ES GEHT NOCH EINMAL UM DIE ZAHL 666

O	I	K	O	Y	M	E	N	A	= 666
70	10	20	70	400	40	5	50	1	

Doch auch OIKOYMENA ist nicht der Name eines Menschen, sondern der einer Organisation. Die *Ökumene aller Weltreligionen* nimmt bereits endzeitliche Formen an, indem der *Ökumenische Rat der Kirchen* schon jetzt den „religiösen Pluralismus fordert und den Proselytismus verbietet“.

Nun taucht die Frage auf, welche Person trägt den Zahlenwert 666? Ist es der Papst, der den 666er Titel

V	I	C	A	R	I	U	S		F	I	L	I	I		D	E	I	= 666
5	1	100			1	5				1	50	1	1		500	1		

trägt, denn zählt man diese Zahlen* zusammen, ergeben sie 666. Dazu kommt, dass „Vicarius Filii Dei“ übersetzt „Stellvertreter des Sohnes Gottes“ heißt, was im übertragenen Sinn *Antichrist* bedeutet, der an die „Stelle Christi“ tritt. Doch auch hier gilt die Frage: Ist der Papsttitel als Titel der Name eines Menschen?

**) kleingedruckte Buchstaben haben im Lateinischm keinen Zahlenwert*

Ein religiöser Führer macht als „Stellvertreter des Sohnes Gottes“ (VICARIUS FILII DEI) die Angehörigen aller Religionen zu „Kindern Gottes“, denn sein Titel sagt ja nicht, dass er der Stellvertreter *Christi* ist, sondern des „Sohnes Gottes“. Heute schon werden die Gläubigen aller Religionen als „Söhne Gottes“ angeredet.

Diese antigöttliche Trinität: der große Drachen, der Antichrist und der falsche Prophet, tragen in dreifacher Weise die Zahl

666. Dazu kommt, dass die Zahl 6 die Zahl der Gottesfeindschaft ist. Die dreimalige 6 (666) verkörpert somit den Höhepunkt menschlicher Feindschaft gegen Gott. Die Zahl 6 bedeutet im Griechischen Stigma, d.h. Malzeichen. Dass diese drei Erkennungszeichen gerade in unserer (End-) Zeit parallel miteinander auftauchen und zudem Babylon (siehe Offenbarung 17) wieder aktuell als Gegenspieler Jerusalems auf den Plan tritt, sollte uns aufhorchen lassen.

RADI SE JOŠ JEDNOM O BROJU 666

Isto i O I K O Y M E N A nije ime jedne osobe, nego ime jedne organizacije. Zajednica svih svjetskih religija preuzima krajvremenski oblik, u kojem zajedničko vijeće crkava već sada „religiozni pluralizam zahtjeva.“

Dakle, pojavlja se pitanje, koja osoba nosi vrijednost broja 666? Jeli to papa, koji nosi 666-Titulu,

VICARIUS FILII DEI

jer kada se zbroje brojevi* zajedno, iznose 666. Uz to dolazi taj, „Vicarius Filii Dei“ prevedeno znači „Zamjenik Sina Božijeg“, što u prijenosnom smislu Antihrist znači, onaj koji „namjesto Hrista“ stupa. Čak i ovdje važi pitanje: Jeli titula pape kao titula imena jedne osobe?

Jedan religiozni vodilac čini kao „Zamjenik sina Božijeg“ (VICARIUS FILII DEI) pripadnike svih religija „djecom Božijom“, jer njegova titula ne kaže, da je on zamjenik Hrista, nego „Sina Božijeg“. Danas se već vjernici svih religija kao „Sinovi Božiji“ oslovljavaju.

*) mala štampana slova nemaju na latinski brojčanu vrijednost

Ova protiv božja trinitarnost: Veliki Zmaj, antihrist i lažni prorok nose u trojstručnom smislu broj 666. Uz to dolazi da je broj 6 broj Božijeg neprijateljstva. Trojeduplo 6 (666) utjeluje sa tim vrhunac ljudskog neprijateljstva protiv Boga. Broj 6 znači na grčki stigma, to znači žig. Da ova tri prepoznata znaka upravo na našem (kraju) vremena paralelno skupa promoljavljaju i na plan stupaju i uz to Babylon (pogledaj Otk 17) opet činu aktualnim kao protivnike Jeruzalema.

Ako imate interes, da od nas dobojete literaturu, obratite se na sljedeću adresu:

Mission Center (Missionszentrum)
P. O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

Vi se isto možete na Internet priključiti na mjesečne sastanke svaki prvi vikend u mjesecu. Subotom navečer u 19:30h. (CET), nedjeljom ujutro u 10:00h. Propovijedi se mogu na 12 raznih jezika širom svijeta čuti. Sastanci u Zurihu su svake zadnje Subote u mjesecu u 14:00 h dostupni. Imajte na tome učešća, što Bog sada čini prema Njegovu planu spašivosti!

Homepage:
<http://www.freie-volksmission.de>

E-mail:
volksmission@gmx.de ili
E.Frank@freie-volksmission.de

Tel.: +49 2151 545151
Fax: +49 2151 951293

© copyright leži kod autora i izdavača E. Franka.